

Johanna Normann Ravnås
Sandnes

Dato: 19. Mai 2015
Til Einar Flydal

Hei,
du har bedt meg å fortelle hva som skjedde med sønnen i huset da han plutselig ble syk, og så ble frisk igjen. Her er historien, kort fortalt:

Omkring januar 2011 ble det installert nytt utstyr på soverommet hans. Han hadde nemlig kjøpt et Logitech trådløst headset («Sykt bra!») – Dette headsettet kunne han bruke hvor som helst i huset i alle etasjer og høre musikk fra egen PC han hadde på soverommet – med god lyd.

Til PC'en hadde han også høyttalere som sto under arbeidspulten på rommet hans. Den hadde han fått av mor etter at familien hadde pusset opp stua. Da fikk han også vår gamle forsterker, som han hadde stående under senga slik at radioen var lett å nå fra senga.

Her i huset er, og var, bredbåndsnettverket kablet.

Slik var altså situasjonen, sånn grovt sett.

Fram til 15.9. 2011 trente han 3 ganger i uka (fotball), og hadde data som hobby. Han var ivrig skigåer og lekte med tanken på å kjøpe rulleski. Han var da 19 år gammel. Men den 15.9.2011 faller han om på kjøkkengulvet. Fra denne dagen er det magesmerter, ubeskrivelig tretthet og søvnløshet. Han var ikke lenger i stand til å gå på jobb og til å vedlikeholde sosialt nettverk, og hans mangel på energi sto i stor kontrast til vanlig matinntak, som fortsatt var godt.

Ganske raskt etter dette fikk vi i tur og orden både lege, naturterapøyt og prest inn i bildet for å se om det var noe de kunne hjelpe til med. Ingen av dem konkluderte med noe og ingen behandling kom i gang. Men så leser jeg i Stavanger Aftenblad den 28. november 2011 en artikkel: «Stråling i bil kan gjøre deg syk». Den handlet om "overfølsomhet for elektromagnetisk stråling". Det var et helt nytt begrep for meg, til tross for at jeg til daglig jobber i energibransjen og er teknisk utdannet. Jeg leter på nettet, og kommer til FELO sin hjemmeside. Etter forespørsel til dem får jeg en liste over firma de vil anbefale til å gjøre undersøkelse av elektromagnetiske felt i private hjem. Jostein Ravndal er den som anbefales for vårt hjemmeområde.

6.12.2011 er det hverken endring i sykdomsbildet eller noen behandling startet. Jostein Ravndal, sivilingeniør innen elektroteknikk, som nå jobber som fagansvarlig i EMF Consult AS, kom for å gjennomføre en kartlegging. Hele huset ble analysert, stikkontakter ble dratt ut, og trådløse forbindelser (Blåtann / Bluetooth) ble stengt ned.

Rapporten fra Ravndal kom et par dager senere. Her er resultatene i korte trekk:

Magnetiske felt fra elektriske ledninger og utstyr ble målt opp til 3500 nanoTesla (nT) der strømforsyningen til PC-høyttaler var plassert, som var ved føttene under arbeidsbordet.

Elektriske felt fra elektriske ledninger og utstyr ble målt til:

55 Volt per meter (V/m) i avstand 50 cm over tastaturet
130 V/m under arbeidsbordet
9 V/m i senga - omtrent det samme over hele sengen.

Kommentarene til Ravndal var at de elektriske feltene rundt datamaskinen var høye, men ikke uvanlige rundt ujordet utstyr.

Høyfrekvente felt fra mobilnett, trådløse telefoner og trådløse nett ble målt til å ha en styrke på 60-140 mikroWatt per kvadratmeter ($\mu\text{W}/\text{m}^2$) i soverommet. Fra PC'en, som hadde en USB-Blåtann-sender, var en del av dette.

Alt trådløst ble slått av og virkningen kom med en eneste gang:

6. 12.2011 - natt til neste dag: Gutten sover!

6.– 16.12.2011: Han sover rett og slett ut! Han sover ikke bare på natten, men sover godt på dagen også.

En tid etter målingen ble gjort, ble alt trådløst byttet ut med kablede versjoner, elektrisk utstyr ble jordet og utstyr som ikke ble benyttet, ble tatt ut av rommet (så som forsterker og høyttaler).

Strålingen fra Blåtann-senderen i PC'en var jo ikke avskrekkende sterkt ($60 \mu\text{W}/\text{m}^2$), så Jostein Ravndal undret seg over den store effekten dette lave feltet lot til å ha på sønnen min. (Jeg var bare glad for at han endelig fikk sove.) Ravndal spurte derfor om vi kunne få målt hodesettet, siden det kanskje var felt fra hodesettet som gjorde utslaget.

Det ble derfor i etterkant gjort egne målinger av hodesettet, som nå altså ikke lenger var i bruk, i januar 2012. Det ble målt høyfrekvente felt på hodesiden dvs på innsiden av hodesettet. Der ble det målt **20.000 microW/m²** (i avstand 3 cm fra høyttaler). Dette er fortsatt langt under Statens strålevern sine anbefalinger, men er lignende eksponering som det en kan få i nærheten av sterke mobilmaster.

Hodesettet var altså den kilden som ga ham den langt kraftigste eksponeringen.

Siden den gang har det vært som følger:

16.12.2011 frem til i dag (19.5.2015): Normal søvn. Etter nesten 3 måneder med søvnløshet (81 dager) har kroppen til sønnen vår endelig fått den etterlengtede søvnen. Snart 3 1/2 år etter denne hendelsen (det har gått 1260 dager i dag) mener han selv at han kan telle antall søvnløse netter på 4 hender (dvs. 10-20 dager). – Dette gjelder fremdeles.

16.12.2011 startet han med melke- og glutenfri diett med tilskudd av vitaminer, mineraler, oljer og melkesyrebakterier.

Vinterferien 2012: Skiturene går lenger enn rundt hytta og starter på jobb mandagen etter.

Påskeferien 2012: Sønnen min fungerer som en normal ungdom.

29. april 2012: På konfirmasjonsdagen til lillesøster forteller han meg at nå tåler han "vanlig mat" igjen.

Normaliteten kom utrolig raskt tilbake for hele familien!

Johanna Normann RavnåsSandnes, 19.5.2015